

veliki, obično zeleni kamen je torej — hočem pa ne morem. Za prstan se je še moglo, a za vrezanje „vezlja“ ne, ker to je drago, bodi torej — brez njega. Ako se pa nadevljejo prstani le ob nedeljah ali ob slavnostnih prilikah, tedaj je pa pravi „faux pas“, ker prstani se nosijo ali vedno ali nikoli, naj si bodejo kakoršni koli.

Da ostanemo pri roki! Osobito rokavice so pravi znak odličnosti; barva se menjuje z modo, a rokavica se mora roke vedno dobro oprijemati. drugače je nefino. Za potovanje in nakupovanje jemljejo se navadno ohlapne rokavice, za posete in za družbene zabave pa lepo se oprijemljajoče. Poglejmo malo v gledališče. Med gledalkami vidimo damo, ki se naslanja z roko ob naslonjalo sprednjega sedeža. Roka je preoblečena v rdečo-rjavo rokavico, a na zapestji ima zlato zapestnico; vse to stavi na ogled.

Brezokusno je tudi nositi nakit na ulici in na javnih prostorih, takó, da se ga takoj zapazi. Vse oči kolječe kaže, da nositeljica tega nakita ne misli fino in odlično.

Tudi oprava v stanovanji pove posetitelju takoj o značaju hišne gospodinje.

Kar je „preveč“ na nepravem mestu, ne priporoča posebno gospodinje. Včasih pa se vidijo zavese na oknih, ki se vlečejo na tleh še pol metra na široko; pač ni smešnejšega! V „salonu“ stoje na mizi razne „krasne izdaje“, na katerih so platnice najkrasnejše, a tu in tam vidiš na mizici gospejino sliko, bodisi v poročni ali kateri drugi „veliki“ toaleti. Posetitelj mora nekaj reči o sliki, da se polaska gospej. — Slika bodi na moževi mizi, a „krasne izdaje“ v zdravnikovi čakalnici!

V sobah naj bodo le pristne rastline. Kdor jih ne utesne gojiti, naj ne ima rajši nič nego hijacinte, hortense itd. iz papirja ali iz česa drugega. To je non plus ultra slabega ukusa! Priredila M.

**Prešeren.** Pridno in ponosno romajo po slovenski zemlji lepe dopisnice, katere je izmislila rodoljubna litijska Slovenka. Kakor smo že naznanile, je na dopisnicah Prešernova podoba, otok Bleški in Prešernova rojstna hiša.

S temi dopisnicami nas je vrla izdajateljica zopet spomnila, da se bliža Prešernova stoletnica, katera se bode gotovo slavila častno za ves slovenski narod, saj so Slovenci opetovano pokazali, kako znajo slaviti svoje prvake. In naj reče sedanji slovenski svet kar hoče, naj poje po napredku realno, radikalno, dekadentno in kar je še takih novih pojavov, Prešernu vendar ne more odrekati slave nikdo vže za to ne, ker je živel v tako neugodni dobi za slovensko slovstvo in ker je bil *prvi pravi pesnik slovenski*, katerega vendar ni mogel dolgo, dolgo doseči in prekositi nikdo v Slovencih do zadnjega časa.

Ob stoletnici se mu postavi v našem središču — beli Ljubljani — spomenik, in v ta namen se je nabiralo že pred mnogimi leti a je zopet zaspalo.

Slovensko občinstvo mora vedno dajati, ker se vedno nabira, a tako so delali in še delajo vsi narodi, ki so prišli in še hočejo priti do veljave. Mesto nabiranja naj se prirejajo v ta namen koncerti, kajti ako je kdo za-

služil slave in spomenika, zaslužil ga je Prešeren, ki nam je *ustvaril* pesniški jezik, ki nam je *prvi* pel pesmi, ko so *res* pesmi.

**1900 v Pariz!** Da ne zastanemo Slovenci za drugimi Slovani, ki bodo romali leta 1900 na razstavo v Pariz gotovo mnogobrojno od raznih strani, začnimo skrbeti že zgodaj, da se udeležimo tega svetovnega dogodka i mi. Slovenke, začnite štediti takoj, da boste tudi ve častno zastopane; 5, 6 gld. na mesec si odtrgaj, kdor more in imel bo od tega velik užitek. Ne le izložba, ki bode gotovo velikanskega efekta, ampak idimo tudi, da se spoznamo z ljubeznivimi, živahnimi, omikanimi Francozi, z edinim narodom, ki goji simpatije do nas od vseh sovražnih — Slovanov!

A propós! Ruski car je poslal v Pariz rusko godbo od Preobrajenskega regimenta in *Figaro* je pisal ves radosten:

Dobra novica za Parižane: Ruski car je pooblastil godbo svojega prvega regimenta, da pride v Pariz. Orkester šteje 77 instrumentistov zbranih po carjevem ukazu izmed najboljših vse Rusije. Tako se lahko prorokuje, da bode imela godba velikansk uspeh v naši sredi. In imela ga je zares, kakor poročajo listi.

## DOMA.

**Katera lega je v spanju najboljša?** Navadno se postiljajo postelje z vzvišenim vzglavjem in znižanim vznožjem. Vendar je to neki prav napačno. Nekateri zdravniki trde, da je vodoravna lega veliko bolj primerna; da, celo prav narobe, vznožje naj se nekoliko dvigne, da noge višje leže, nego glava. Posebno se priporoča ta lega neki ljudem, ki trpe na srčnih in pljučnih boleznih, migreni i t. d. Kedor se navadi spati na znižanem vzglavlju in vzdignjenem vznožji, bode vedno mirno spal ter se popotnoma okrepčan zbudil, brez glavobola, brez utrujenosti in drngih neprilicnosti, ki mučijo one, ki v postelji bolj sede nego leže.

**Porcelanasta posoda.** Marsikatera pospodinja se čudi, da je boljša njena posoda, ki se rabi samo o posebnih prilikah ter je vedno skrbno spravljena v omari popolnem pokvarjena. Na vsakem krožniku se nahajajo grde, sive lise, ki izgledajo, kakor da bi bile izpraskane. Prav umevno, Krožniki stoje po 12 in še več kar jeden na drugom. Spodnji, trdi, ostri rob tišči in drgne pod njim stoječi krožnik. Temu se lahko pomaga, ako se dene med krožnike kos finega ali pilnega pipira, da se krožniki drug bo drugem ne drgnejo.

**Tintni madeži v perilu.** Razstopi se 20 gr. vinskega cveta in 10 gr. alavna v gorki vodi in s tem se peró tintni madeži na perilu. Madeži ne izginejo takoj, ampak le polagoma, dobro je pa sredstvo osobito za to, ker ne razjeda, česar se ne more reči o drugih sredstvih.

## Listnica uredništva.

Ljudmila. Članek o psihologiji Lavre Marholmove je nemški spisal *Ernst Heilborn* v ženskem listu „die Frau“. Kakor jaz sodim to knjigo „Zur Psychologie der Frau“, sklepam,